

OLVASÓSZOLGÁLAT

LEVÉLCIMÜNK: DÉLMAGYARORSZÁG SZERKESZTŐSÉGE,
SZEGED, SAJTÓHÁZ, PF.: 153. 6740.
TELEFON: 12-825.

Bírság helyett kölcsön!?

Komló diákok vagyunk, akik Szegeden töltik vakációjuk egy részét. Lelkesen indultunk a szép város megnézésére, de szinte az első utunk elkeserített. Megszoktuk, hogy otthon – diákok lévén – minden járatra érvényes bérletünk van. Szegeden váltottunk ugyan jegyeket buszra is, villamosra is, de őszintén szólva legtöbbször elfelejtettük érvényesíteni azokat. Egy alkalommal éppen az esti programról társalogva szálltunk fel a villamosra, hogy egy megállót megtéve hazajussunk. A járaton hirtelen odajött hozzánk egy fiatalember, majd a társa is, és zsebükből agyongyűrt karszalagot vettek elő. Engedelmesen mutattuk diákigazolványainkat, az egyik ellenőr pedig ímí kezdte a

csekket, mivel a bevásárlás után nem volt nálunk elég pénz a büntetés kifizetésére. Azt csak később vettük észre, hogy hamis dátumot írt (július 29 helyett 28-at). Társának viselkedése mérhetetlenül sértő volt: felajánlotta, ha barátom „kölcsön ad” neki, elengedik a büntetést.

Ilyen helyzettel még soha nem találkoztunk, bár Komlón középkorú hölgyek az ellenőrök. Tisztelettel kérjük Önöket, hogy e visszataszító viselkedés ellen lépjenek fel! Természetesen az igazságos büntetést kifizetjük, és várjuk segítségüket!

MAJOR ANIKÓ ÉS PÁVA TAMÁS,
KOMLÓ
(pontos cím a szerkesztőségben)

Közbjáték a buszon

A 2-es buszra vártunk a Rókusi II. számú Általános Iskola megállójánál július 11-én 7.15 órakor az unokámmal. Az első ajtón szoktam felszállni, odaálltam tehát a megállást jelző táblához. Mozgássérült vagyok, egyensúlyi zavarokkal. Van okom az óvatosságra, már csak azért is, mert vannak negatív tapasztalataim. A középső ajtót egyszer már rám csukták, többször csapták be az ajtót az orrom előtt, gyakori, hogy a busz első ajtaja túlhalad a megállón... pedig a jármű belső falán elhelyezett felhívás az első ajtót ajánlja a mozgássérülteknek. Érthető, ha az ember bizalmatlan. Indokolja ezt a mai napon történt eset is: a busz nagy lendülettel elhúzott az orrom előtt, majd hirtelen fékezéssel megállt, középső ajtajával a megállót jelző táblánál. A nem várt manőver meglepett, megtántorodtam, és csak a megállóban várakozó utasoknak köszönhető, hogy talpon maradtam. Amikor felszálltam, reklamáltam a buszvezetőnél. Nem válaszolt,

némán nézett előre, és remegett a bajusza. Régi ismerős, korábban már feljelentettem. Most törleszt, amikor teheti. Ily módon akar bosszút állni, így akarja „kecke kedő” utasát meg regulázni. Veszélyes játék. Na, ja, úgy kell nekem. Mit hepciáskodik egy nyomorék utas. Ne ugráljon, ha nincs hozzá tehetsége. Örüljön, hogy betegsége után megmaradt, meg hogy buszon utazhat. Ne akarjon „luxus-szolgáltatást”.

Netán a vállalat vezetői is így gondolják? Meglehet. Feljelentést tettem már kétszer a fenti anomáliák miatt. Nem intézkedtek. Állítsak tanúkat, közölték velem. Tisztelt SZKV! Nagyobb felelősség kellene ügyelni az utasok biztonságos közlekedésére, testi épségére. Különös tekintettel azokra, akik sérültek és tehetetlenek. Tanúk nélkül: csak úgy kötelességből, belső igényből, emberi együttérzésből.

TAKÁCS JÓZSEF,
Rókusi krt. 21.

Csipkerózsika

Egy rövid hír, fekete keretben. Elszorul a szíve annak is, aki nem ismerte. Egy gyerek elment. Betegség nem győzte. Nagyon fájdalmas, soha nem múló hatású, fel nem fogható a hír. A valóság kegyetlen. Miben higgyünk? Talán a mesében. Mert az életben nincsenek csodák. Tehetetlenek vagyunk, nem segíthetünk.

Élete a mozgás, a tánc volt. Csipkerózsika álmodik. Az álomarcú lány valóság volt. Volt. Próbákon

hányszor elmondtuk neki: „mely álomból ébredsz...” – mindig szót fogadott. Kitűnő tanítvány volt. Csipkerózsikáért elmegy a herceg, felébreszti mély álmából. Ez az utolsó instrukció.

Soha nem múlt szeretettel szívünkben őrzünk és búcsúznunk Tőled, Zsuzsika!

TÁNCANÁRAID
ÉS TÁNCOS TÁRSAID

A főhajcsár jobbkeze

Megvallom őszintén, egy kicsit meglepődtem, amikor a hétfői számukban „A nagy bumeráng” cím alatti írást olvastam. A sajtó ugyanis eddig elhatárolta magát a valóság lényegétől. Mint örök naiv, arra gondoltam, hogy talán és lassan végre beszélhetnénk a tényleges állapotokról és folyamatokról is.

A szerző első megállapításával, mely szerint 3 milliárd dollár – a továbbiakban mindig USD – zabírátyolásáról lenne szó, vitatkoznom kell. Az elmúlt 30 évet tekintve a pártállami vezetők legalább 35–40 milliárd dollárt loptak el az államkasszából. (A belföldi korrupciót is figyelembe véve összesen 6–7 billió forintról van szó.) A butaság, a dölyf és az embertelenség miatt okozott károk pedig felmérhetetlenek. Az MSZOSZ-ról gödolkodván két kérdésre kell választ adnunk. Először is, itt nem szakszervezetről van szó, hanem a pártállam rabszolgahajcsár intézményrendszeréről. Aki egy kicsit is ismeri az elmúlt évtizedek üzemi valóságát, az tudja, hogy a szakszervezeti titkár a diktatúra közvetlen megvalósítója volt. A főhajcsár, az MSZMP-titkár nem kívánt minden részlettel foglalkozni. Tudjuk, volt önkéntes szakszervezeti tagság, tagdíjbefizetés és minden, ami a pártállamnak szép és jó (volt). Végül, a tagsági díjat már adóként vetették ki. Talán, ha képszerően akarnám kifejezni magam, azt mondhatám, hogy a szakszervezet az MSZMP nyilvánosházaként működött.

A másik kérdés még ennél is komolyabb. Milyen vagyonról is van most vita? Az ugyanis nyilvánvaló, hogy fillérekről sem a leghitványabb strici sem tusakodik. Nos, nem részletezem a számításokat, de az MSZOSZ-nek ma mintegy 60 milliárd forint értékű vagyona van. (A tagdíjak és az állami támogatások összegeiből ez következik.) Ezt a hatalmas vagyont akarják most elorozni a szakszervezet illegitim kalandorai. Feltételezem, hogy a szabadon választott Parlament is ezeket a tendenciákat érzékelte, amikor a kissé tétova szabályozást meghozta.

S. ISTVÁN, SZEGED

Emberek! Tisztességet!

Okulásra szeretném közreadni kis „kalandomat” az egyik javító céggel. Háztartási gépemhez hívtam ki szerelőt. Csavarokat kellett meg lazítani, majd újra meghúzni. Anyagfelhasználás nem történt. Az egész munka tíz percig se tartott. Elégedett is voltam mindaddig, amíg a számlát meg nem pillantottam. Gondolom, más is soknak tartana ennyi munkáért 810 forintot.

Közöltem a szerelővel, hogy bár az összeget kifizettem, főnökeinél reklamálni fogok. Erre – bocsánatot sem kérve – áthúzta a számla egyik tételét és a helyszínen azonnal visszafizetett nekem 280+42 forintot.

A vállalat főkönyvelője, akit telefonon fölhívtam, kemény vita után, a

bizonyítékok súlya alatt megállapította, hogy még 117 forint visszajár. Megilletett volna utánjárási költség is, de ilyen fokú igazságszágra a cég már nem volt hajlandó.

Így lett a kétszeresen csökkentett számla végösszege 810 helyett 371 forint. Itt a vége, fuss el véle!

Aki nem hiszi, annak megmutathatom a bélyegzővel, aláírással ellátott és átjavított számlát. Aki nek viszont inge (bármilyen formában is), az vegye magára! Itt volna az ideje hogy leszokjunk mindenféle arcátlanságról, és alapos erkölcsi megújuláson essünk át, mielőtt még Európához kívánnánk csatlakozni.

(Név és cím a szerkesztőségben)

Földeák, telefon '91

A földéaki polgárok jelentős többsége 1989-ben beszereltette lakásába a telefont azzal a szándékkal, hogy az ügyek intézéséhez nem kell majd utazgatni, feleslegesen pazarolni a drága benzint, nem beszélve arról, hogy mennyi időt felemésztené, ha egymás után kellene elutazni Békéscsabára, Sopronba, Budapestre...

De sajnos, a telefon sem álomvilág. Hisz ha az ember egymás után kíván telefonálni három helyre, akkor a telefonközpontos hölgy telefonbetyárnak nézi az embert és betyárhoz illően beszél vele.

A napokban esett meg velem a következő: mivel még nem crossbaros a telefon, a központot kell hívni és kérni a kívánt telefon-

számot. Először Csanádpalotát kértem, a következő Medgyesegyháza volt. Erre azt a választ kaptam a központos hölgytől, hogy nem tudja, mikor kapcsolja a kért számot, ő egyedül nem győzi a munkát, mert én, a telefonelőfizető lehetetlen számokat kérek tőle.

Kérdem én, mi a lehetetlen például Medgyesegyháza 28-ban? Talán a kisasszonynak nem ez a szerencseszáma?

En kérem, a pénzemért telefonálok. És úgy tudtam, hogy büntudatmentesen lehet telefonálni, naponta akár többször is!

MEZŐFI JÁNOS.
FÖLDEÁK

Tip-Top

Így mondták hajdanán, ha valami különlegesen jó volt. Ma már ritkán használjuk e páros kifejezést. Nekem csak a Top jutott.

Történt ugyanis, hogy az Úr 1990. esztendejének nyarán, betérve a Szeged Nagyáruházba, vásároltam egy szép, kék színű, széles pántú szandált, amire nagy betűkkel rá volt írva: TOP. Boldog voltam, na végre, egy igaz kényelmes szandál, a talp felső részén lévő mélyedésekbe szinte beleilleszkedett a talpam. Büszkén feszítettem a meleg nyáron Szeged útjain. A barátaim is megdicsérték. Mignem egy szép napon mit ad Isten, a jobb szandál pántjának külső része levált. Ez volt az igazi tragédia, most már mindenki engem nézett: egyik lábamon szandál, a másikon semmi. Felkerestem egy közeli barátomat és mutatom, hogy jártam. Adott egy pár cipőt, amiben nyomban elmentem az áruház cipőjavító részlegéhez. – Uram, öt perc, és jöhet érte.

KATONA BÉLA.
SZATYMAZ

SZERETNÉM MEGTUDNI

ROVATUNKBAN OLVASÓINK KÉRDÉSÉRE ADUNK VÁLASZT, ILLETVE SEGÍTSÉGET.
LEVÉLCIMÜNK: DÉLMAGYARORSZÁG SZERKESZTŐSÉGE,
SZEGED, SAJTÓHÁZ, PF.: 153. 6740.

Családi pótlék a szünidő tartamára

P. S.-né, Szeged. Leánya most érettségizett és egyetemen kíván tovább tanulni. Úgy tudja, hogy a gyermek 20 éves koráig kaphat családi pótlékot. Ennek ellenére a munkáltató az érettségit követően beszüntette a családi pótlék folyósítását, hivatkozva arra, hogy befejezte a középiskolát. Szeretné tudni, a munkáltató jogszerűen járt-e el?

Olvasónk tájékozódása nem egészen pontos. A munkáltató jogszerűen járt el. A tizenhatodik életévét betöltött gyermeket, aki június hónapban valamely oktatási intézmény nappali tagozatán tanul és tanulmányait még nem fejezte be, július–augusztus hónapokban is tanulóknak kell tekinteni, tehát jár utána családi pótlék. A középiskola oktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató 20 éven aluli gyermek után a családi pótlék kor-

látozás nélkül jár akkor is, ha a keresete (jövedelme) meghaladja az öregségi nyugdíj legkisebb összegét.

Nem jár a családi pótlék a gyermek után, ha tanulmányait év közben megszakította (az iskolából kimaradt, kizárták, stb.).

Azután a gyermek után, aki a szakközépiskola (gimnázium) utolsó évfolyamát sikeresen elvégezte és szeptember hónaptól más középfokú oktatási intézményben folytatja tanulmányait, családi pótlék az új intézménybe való beiratkozás napjától jár.

Ha a szakközépiskolai tanulmányokat folytató az érettségi vizsga letételét követően az ötödik évfolyamon is megkezd tanulmányait, utána a nyári szünidő tartamára visszamenőleg jár a családi pótlék.

DR. V. M.

Tizenkilenc éves lakásigénylés – Az elvek ára

„Kinulláztak!”

Nevezük Nagy Jánosnak – valódi nevén nem kívánt a nyilvánosság előtt szerepelni. Története még az elmúlt idők fényében sem mondható mindennaposnak. Mert Nagy János egy év híján két évtizede vár arra, hogy kiutalt lakása legyen.

A kezdet: 1962. A család ekkor a férfi nővérénél lakott. A konyhában 0,8 négyzetméter élettér jutott személyenként. Ekkor már gyerekük is volt. Be is adták a lakáskérelmüket, de hiányzott még a három év helyben lakás – nemrég költöztek Szegedre –, ezért várniuk kellett.

És Nagy János várt. Úgy érezte, nem is tehet mást, mert az előző években

kérelmét, és azt találták, hogy százötvenkettedikek a sorban, tehát még egy kicsit várniuk kell. De azért segítettek is: ideiglenesen, amíg sorra nem kerülnek, kiutaltak nekik egy tarjányi, másfél szobás negyedik emeleti lakást (lift nem volt).

Nagy János ebben meg is nyugodott, hiszen akkoriban százával építették a szociális bérlakásokat, várta, hogy megjöjjön az értesítés.

Nem jött. Teltek-múltak az évek, azután tavaly a szomszédok közül többen levelet kaptak, amelyben megkérdezték tőlük, kívánják-e megvenni a lakásukat. Nagy János még most sem gyanakodott, csak tisztelettel megkérdezte, miképpen lehet lakást venni. Megtudta, hogy még mindig átmenetileg kiutalt helyen él, és amíg nincs véglegesítés, nem vásárolhat.

Az is kiderült, hogy – hiába várakozik lassan húsz éve – már érvényes lakásigénylése sincs! Bár tudott a kötelezettségről, 1981-ben mégsem újtotta meg az igénylést, ezért aztán törölték a várakozók listájáról.

Írt-már a polgármesterek, köztársasági megbízottak, de azt mondja, még az elnöknel sem fog megállni, „ügyet csinál” a dologból.

Arra a kérdésre, hogy

miért nem adta be a megújított kérelmet,

így válaszolt: „Elvből! Indokolják meg, miért nem kerültem sorra öt évig, amikor több ezer lakást adtak át, és mi már a százötvenkettedikek voltunk! Úgy voltam vele, ha megújítom a kérelmemet, ha megint könyörgök, ezzel belenyugszom abba, hogy kinulláztak!”

Itt abbamarad a történet. Kérdés azért marad még. Hogyan gyűlhetett össze Nagy Jánosban annyi keserűség és dac, hogy saját sorsát isrontva, nem engedett az „elvből”? És egy másik kérdés az ő fogalmazásában: „Miért jár így az alattvaló?”

Ki-ki keresse a saját válaszait.

NY. P.

Soros Alapítvány '91

Regionális Iroda Szegeden

A Soros Alapítvány kuratóriumának júniusi döntése 1 434 800 forint támogatást, illetve működéshez szükséges eszközöket ítélt a Szegedi Regionális Irodának. Hogy az iroda neve még a szegedieknek sem ismerős, nem csoda, hiszen, mint kiderült, új vállalkozásról van szó, amely épp a Soros Alapítvánnyal kapcsolatos, s annak régi elképzelésnek a megvalósítása, hogy az alapítványnak Budapesthez hasonlóan Szegeden is legyen koordinációs központja.

A kezdeményezők, Laczkó Sándor (JATE), és Bellavics István (Délmagyarország Kft.), Kardos Lászlóval, a Soros Alapítvány magyarországi igazgatójával állapodtak meg egy, a Bánát, Vajdaság és Tisza-Maros vidékek háromszöge által határolt régióban létrehozandó koordinációs központ kialakításában, melynek feladata lenne a tájegységek kulturális és tudományos együttműködésének támogatása. Az együttműködés segítésére programokat kell kidolgozni, melyek figyelembe veszik, hogy a régióban nagy hagyományokkal rendelkező tudományos és kulturális központok vannak (Szeged, Temesvár, Újvidék), ezért a szervezők a JATE bevonásával és Róna-Tas András rektor támogatásával hozták létre a Regionális Irodát.

A tudományegyetem és a Soros Alapítvány között szerződés született, mely kimondja, hogy a JATE-n belüli Társadalomelméleti és Kortörténeti Gyűjtemény (vezetője Laczkó Sándor) látja el a koordinációs szerepet, s dolgozza ki a majdan megpályázható programokat, míg Bellavics István az alapítvánnyal való kapcsolattartásért és annak érdekképviseletéért felel.

A kapott anyagi támogatást az iroda utaztatásra, anyaggyűjtésre, illetve munkatársai fizetésére fordítja, a pályázat eredményhirdetésében említett eszközök (számítógép, lézernyomtató, fénymásoló, telefax és egy telefonfővonal) pedig a működést szolgálják majd.

P. J.